

Aage Frandsen (SF):

Spørgsmålet burde være overflødigt, men jeg synes ikke, det er det.

Jeg vil godt sige, at når det drejer sig om forlig, som har en indfasningsperiode, er det sådan, at forliget gælder, så længe indfasningen varer; det var det, der var tilfældet med skattereforment. Jeg vil henvise til min kronik i Jyllands-Posten. Der er forskel på forligs varighed, og der er opbygget en klar tradition.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Der er jo andre forlig, der ikke har en udløbsdato. Det gælder forliget vedrørende satspuljer, det gælder forliget vedrørende 10. klasse, det gælder forliget vedrørende statens uddannelsesstøtte, det gælder også teleforliget, og jeg kunne nævne flere andre. Alle de forlig er vi i øvrigt part i. Så er der nogle andre forlig, som vi ikke er part i: storebæltsforliget osv.

Vil regeringen så overholde disse forlig, eller vil man henvise til, at det bare er noget, der er utidssvarende?

Jeg vil henvise til, at folkeskoleforliget fra 1975, som varede i 18 år, blev fuldt ud respekteret af den tidligere statsminister Schlüter og den tidligere undervisningsminister Bertel Haarder, selv om det varede i 18 år.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er rigtigt, som hr. Aage Frandsen siger, at det spørgsmål, der er stillet her, egentlig burde være overflødigt. Jeg skal også derfor svare meget kort på det.

Der er to spørgsmål i det, hr. Aage Frandsen har spurgt om her, og til det første spørgsmål vil jeg svare nej, og til det andet spørgsmål vil jeg svare ja.

Aage Frandsen (SF):

Statsministeren er nødt til at tilkendegive mere tydeligt, om man vil anvende den praksis, som hidtil har været anvendt, nemlig at forlig, der har en varighedsperiode, selvfølgelig gælder i forligsperioden, at forlig, der har en indfasningsperiode, gælder i indfasningsperioden, at forlig, der ikke har en afslutningsperiode, gælder så længe, de ikke er opsagt, og at så længe de ikke er opsagt, betyder det, at regeringen ikke må finde flertal til anden side. Det er det, som har været hidtidig praksis.

Så er spørgsmålet: Vil regeringen sige, at alle disse forlig, som jeg nævnte, vil regeringen ikke opfatte som mere bindende, end at hvis man

ikke kan blive enige, gør regeringen, hvad der passer den? Det er det, der er pointen i det her.

Kl. 13.20

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil blot bede statsministeren om at bekræfte, at forlig, der ikke er åremålssatte, faktisk kun holder, til der ikke længere kan opnås enighed i forligskredsen.

Med hensyn til det aktuelle, altså folkeskoleforliget, vil jeg så blot bede statsministeren bekræfte, om der ikke i valgkampen var lagt helt klart op til, at Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative ville afskaffe kommunernes pligt til at tilbyde modersmålsundervisning. Jeg vil altså blot bede statsministeren bekræfte, at det ikke kommer som en bombe, at det er noget, der har været undervejs længe.

Hvis der skal indgås et nyt forlig, indbyder man nu, kan jeg forstå på statsministeren, samtlige partier i Folketinget, og de partier, der kan opnå enighed om en ny forligstekst på forskellige områder, indgår så et nyt forlig.

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne spørge, hvem der har misinformeret statsministeren, vildledt statsministeren, når det drejer sig om de gamle skoleforligspartiernes manglende vilje, som statsministeren udtrykker det, til at indgå en aftale om modersmålsundervisning. Det er jo ikke tilfældet.

Vi har siddet med undervisningsministeren i 2 måneder. Vi har gang på gang sagt til undervisningsministeren: Hvorfor forhandler vi ikke modersmålsundervisning? Vi er klar til at stramme op, lave om på modersmålsundervisningen. Og i den sidste fase, hvor vi kunne mærke, at det gik mod et forligsbrud fra regeringens side, tilbød jeg på Socialdemokratiets vegne, at regeringen kunne få vedtaget sit lovforslag om ophævelse af den kommunale forpligtelse, blot man ikke tog de godt 60 mio. kr. op af kommunernes kasser, for så kan man jo ikke sige, det er frivilligt for kommunerne, om de vil give sprogstimulering til de små børn, der er tosprogede.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Hvem har bibragt statsministeren det indtryk, at der ikke var forhandlings- og forligsvilje fra de tidligere skoleforligspartier? Er statsministeren bekendt med det tilbud fra Socialdemokratiet? Og forandrings det statsministerens ønske om at bruge blokpolitikken sammen med Dansk Folkeparti til at trumfe sit lovforslag igennem, hvor man